

Sjoerd Wanrooij (Grafisch Lyceum Rotterdam): “We wilden de werkelijkheid in huis halen”

In Rotterdam vond onlangs de officiële opening van de nieuwe AV-dependance van het plaatselijke Grafisch Lyceum plaats. AV & Entertainment Magazine ging nét voor de opening in gesprek met afdelingsdirecteur Sjoerd Wanrooij, die onder andere uitlegde hoe het kan dat het Grafisch Lyceum Rotterdam op het gebied van apparatuur het beste van het beste heeft aangeschaft. Ook de nieuwe studiovloer – op te delen in vier aparte studio’s – bleek indrukwekkend.

De nieuwe vestiging van de afdeling ‘Audiovisuele Productie en Podiumtechniek’ van het Grafisch Lyceum Rotterdam is gecreëerd in de voormalige polikliniek van het Rotterdamse Oogziekenhuis. Op het moment van aankomst wordt door de studenten de laatste hand gelegd aan de voorbereidingen voor de officiële opening, terwijl afdelingsdirecteur Sjoerd Wanrooij (terecht) trots voorgeeft door de opvallend professionele opleidingsruimten van het Grafisch Lyceum Rotterdam. “Het is best mogelijk dat we over een jaar of vijf alweer gaan verhuizen en daarom is het geld voornamelijk gestoken in spullen die we dan weer kunnen meenemen en wat minder in bakstenen”, brandt Wanrooij los.

Werkelijkheid

Toch is er flink verbouwd in de voormalige polikliniek. “En dat moest allemaal in heel korte tijd gebeuren”, benadrukt Wanrooij. “Van begin september tot 4 november zijn we aan het verbouwen geweest. Vanaf 4 november

wordt hier al lesgegeven. Niet alles liep toen al helemaal optimaal, maar er kon wel goed onderwezen worden.” In totaal heeft het gebouw een oppervlakte van 4000m², waarvan een flink gedeelte in beslag wordt genomen door de fraaie studiovloer. Die vloer kan worden opgedeeld in vier aparte studio’s – o.a. één specifiek om met geluid te werken, één voor licht en één voor video. Bij de inrichting van bijvoorbeeld de studio’s en de tien edit-studio’s is gekozen voor professionele spullen die daadwerkelijk aansluiten op de markt. Wanrooij: “Uitgangspunt is altijd dat de leerlingen moeten worden voorbereid op de beroepspraktijk. Dat moet natuurlijk zo realistisch mogelijk gebeuren, je moet bij wijze van spreken niet gaan aardappelstempelen als je ze druktechniek moet leren. Als het enigszins kan dan moet je de werkelijkheid in huis halen en dat is hier volledig gelukt. Noem het mengpaneel en we hebben het hier staan, noem de camera’s en we hebben ze hier. Dat is bijzonder en je merkt dan ook dat studenten én docenten dat indrukwekkend vin-

den.” De reden waarom het Grafisch Lyceum Rotterdam inderdaad al die fraaie techniek in huis kon halen, zit ‘m volgens Wanrooij met name in de efficiënte manier van werken. “Dat geldt zowel op het gebied van personeel als op het gebied van ruimtebezetting. We zijn op veel scholen wezen kijken en zagen dan dat er bij sommige van die scholen een lokaalbezetting van 60% was. Hier is die bezettingsgraad de afgelopen periode 97% geweest. Door die efficiency kun je ook financiële middelen overhouden om professionele spullen aan te schaffen.”

Soepel

“Het hele aanschaftraject is in mei 2007 begonnen, omdat toen pas duidelijk werd dat we inderdaad op deze locatie terecht konden”, legt Wanrooij uit. “We hebben dus behoorlijk wat haast gehad en ik denk dan ook wel dat we sommige leveranciers de nodige hoofdpijn hebben bezorgd.” Toch is Wanrooij heel tevreden over de manier waarop de leveranciers hun werk hebben gedaan: “Ondanks

foto: Arno Aaldriks

de tijdsdruk is alles op een superprofessionele manier aangelegd. Vanuit D&MS hebben drie Engelsen volgens mij wel vijf weken lang liggen solderen en kabels trekken hier. Die mensen hebben echt verstand van zaken. Andere bedrijven die betrokken zijn geweest bij de inrichting zijn bijvoorbeeld Helios, Controllux en WG Theatertechniek. Voor de trommeltrekken zijn we terechtgekomen bij Silicon Theatre Scenery (STS). Bij die klus was echt haast geboden, omdat de eigenlijke leverancier het op het laatste moment liet afweten. STS is direct komen kijken, kwam de volgende ochtend met een offerte en het weekend erna zijn ze meteen aan de gang gegaan. Perfecte service dus en daarom ook heel prettig om mee te werken.” Het hele traject is volgens Wanrooij soepel verlopen: “Het enige probleempje dat nu nog bestaat is de geluidsisolatie tussen de verschillende studioruimten. We willen geen permanente afscheiding hebben omdat je er dan niet meer één grote ruimte van kunt maken. Nu zit er een soort van dik glaswol tussen, maar daar

ben ik nog niet echt tevreden over, al ligt dat waarschijnlijk aan de manier waarop we het zelf hebben opgehangen.”

Werkhouding

De ontwikkelingen op technisch gebied gaan snel en voor een opleiding is het dan zaak om zo goed als mogelijk bij te blijven. Maar hoe moeilijk is dat eigenlijk? Wanrooij: “Het gros van de leraren is ook nog steeds actief in het werkveld en blijft dus ook goed op de hoogte van wat er is. Als ik kijk naar de ontwikkelingen die nu gaande zijn, dan zijn die hier grotendeels ook doorgevoerd. De meercameraregie is bijvoorbeeld al helemaal in 16:9. Het is hier nog niet helemaal gedigitaliseerd, maar als je dat wel zou doen dan kun je jezelf ook afvragen of de leerlingen nog wel genoeg leren. Soms loop je twee stappen voor, maar soms loop je ook iets achter omdat je anders te maken krijgt met de wet van de remmende voorsprong.” Van de stagebedrijven verneemt Sjoerd Wanrooij vaak dat het Grafisch Lyceum Rotterdam mensen met

een goed niveau aflevert. Die bedrijven zijn ook welwillend om die mensen vervolgens kansen te bieden. “Daar hebben we echt niks te klagen over”, legt Wanrooij uit. “We leiden hier ook met name op voor beroepen die je in de praktijk pas écht leert. Dat merk je ook wel als leerlingen een stageperiode hebben afgerond. Dan komen ze hier vaak genoeg namelijk als een volwaardige werknemer terug op school. We proberen de beroepspraktijk zoveel mogelijk aan de orde te laten komen en luisteren dus ook goed naar wat de bedrijven willen. Vaak horen we dat leerlingen eigenlijk een andere mentaliteit en werkhouding zouden moeten hebben. We zijn dan ook druk bezig om ze dat bij te brengen. Wat voor houding moet je hebben? Hoe dienstbaar stel je je op? Hoe bereid moeten ze zijn om eens een keer een nachtje door te werken? Daar proberen we ze hier wel degelijk bewust van te maken.”

Knopjes indrukken

Volgens Wanrooij komt er sowieso veel meer bij de opleiding kijken dan alleen het leren gebruiken van de apparatuur. “Je kunt een leerling wel leren op welke knopjes hij moet drukken, maar dat heeft geen zin aangezien er over vijf jaar alweer andere apparaten zijn waarbij de knopjes misschien wel weer op een andere plek zitten. Ze moeten dus ook de theorie erachter kennen en dus weten hoe dingen werken. Al in het eerste jaar krijgen de studenten hier les in kunstgeschiedenis. Ze leren de geschiedenis van het licht, van het theater, van film en televisie. Als je niet weet waar het vandaan komt, hoe het allemaal ontstaan is en wat voor visie er achter zit, dan ben je helemaal niks. Dan ben je de jongen die de knopjes kan indrukken, maar die knopjes kun je ook prima indrukken als je ergens twee maanden meeloopt. Daar kun je alleen geen opleiding mee vullen.”

Ei van Columbus

Eén van de nuttige aspecten van de opleidingen is eigenlijk uit nood geboren, vertelt Wanrooij: “Voordat we dit gebouw konden betrekken zaten we krap in de ruimte. Toen ontstond het idee om buiten de deur nog iets te gaan doen. We zijn toen excursies gaan organiseren waarbij studenten achter de schermen kunnen kijken bij een programma als De Wereld Draait Door of bij theaterproducties. Zo kunnen ze zien hoe het er in de praktijk aan toe gaat en daar leren ze veel van. Eerlijk is eerlijk, het is uit nood geboren, maar het blijkt het ei van Columbus. Dat gaan we er de komende twintig jaar zeker in houden.”